

[Miljøministeren]

en fælles vejledning om pligter i forbindelse med risikobetonede aktiviteter.

I denne vejledning er der redegjort for, at myndighederne såvel lokalt som centralt skal samarbejde om løsning af de problemer, der specielt foreligger omkring de risikobetonede virksomheder, herunder fælles stillingtagen til de afgørelser, der skal træffes på baggrund af de nu pr. 1. juli 1989 indgivne risikooanmeldelser. De lokale myndigheder anbefales også, at der udføres fælles besigtigelse af disse virksomheder, og at alle tiltag over for virksomhederne koordineres i videst muligt omfang.

I vejledningen er der også redegjort for indsatsen i en eventuel katastrofesituation. Ansvar for indsatsen ligger hos politi og brandmyndighed, men såvel arbejdstilsyn som miljømyndighed skal være behjælpelig, i det omfang politi og brandmyndighed finder behov herfor.

Når Dansk Brandinspektørforening ønsker et nærmere samarbejde om udnyttelse af materiel, mandskab og uddannelse, ligger et sådant ønske altså helt på linie med de tiltag, der allerede er etableret inden for risikoområdet, hvilket jeg i øvrigt helt kan tilslutte mig.

Spm. nr. S 1186

Til kulturministeren (1/9 89) af:

Poulsgaard (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at man i en sparetid udnævner en afgået teaterchef, der ikke kunne magte opgaven på Det Kongelige Teater, til en fuldstændig overflødig stilling som kulturattaché i Bruxelles?«

Begrundelse

Bering Liisbergs højeste kvalifikationer, da han blev chef for Det Kongelige Teater, var, at han var socialdemokrat og ven med forhenværende, nu afdøde kulturminister Niels Matthiassen.

I Bering Liisbergs embedstid på Det Kongelige Teater accelererede udgifterne, og de kørte derudad på bedste beskab. Til sidst blev det for broget, og han måtte forlade stillingen.

Det er ikke bare spørgeren, der siger dette. Der var jo røster fremme fra Venstre, f.eks. Helge Sander, der også ønskede Bering Liisberg afskediget.

I en tid, hvor regeringen siger, at vi skal spare, og i en tid, hvor man pålægger brugerbeta-

ling og medicinbetaling, forgylder man en mand, der har vist sig ikke at kunne magte noget som helst, med sådan en overflødig stilling som kulturattaché i Bruxelles. Jeg håber, at ministeren har en meget god forklaring herpå. Det er i hvert fald ikke nemt at forsvare over for befolkningen.

Svar (14/9 89):

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

I april i år afholdt jeg en konference på Brandbjerg Højskole om Danmark som europæisk kulturnation på tærsklen til det indre marked. I konferencen deltog ca. 150 personer, som tilsammen repræsenterede dansk kulturliv i hele dets bredde.

En af de gennemgående kommentarer på konferencen var, at informationen og påvirkningsmulighederne i forhold til EF burde styrkes, og at etablering af en kulturattachéstilling i Bruxelles ville være et vigtigt led i denne styrkede indsats.

Regeringen har derfor besluttet at oprette en sådan kulturattachéstilling på forsøgsbasis for en 4-årig periode.

Stillingen skal først og fremmest være et informativt og opsøgende bindeled mellem EF og andre europæiske organisationer og kulturelle institutioner, organisationer, virksomheder, fagmiljøer m.v. i Danmark.

Der er således på ingen måde tale om en overflødig stilling.

Spm. nr. S 1187

Til sundhedsministeren (4/9 89) af:

Kofod-Svendsen (KRF):

»Finder ministeren det rimeligt, at et amt i besparelsesøjemed beslutter at tvangsflytte en ældre sindslidende fra et sted, hvor vedkommende i 27 år har fundet sig menneskeligt og lægeligt godt tilpas?«

Begrundelse

En 72-årig kvinde søges tvangsflyttet til et kommunalt plejehjem af det amt, hvorfra hun i sin tid blev indlagt, og som har betalt for opholdet.

Hun har i 27 år boet på institutionen. Dens læger og plejere søger at modsætte sig denne tvangsforanstaltning med både lægelige og menneskelige argumenter, men det synes, som